

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 42. Lambertus Simnel se Comitem Varvicensem ementitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

§. XLII.

Sæcul XV.
A.C. 1486.

Lambertus Simmel se Comitem Varvicensem ementitus.

Necdum tamen penitus extinctum erat Bacon. hist. regni Henrici VII. odium Eboracensium adversus Lancastriensem Familiam; Isti enim ægre ac permoleste ferebant a Richemundio Angliæ Salmonet hist. des troubl. de la Grande Bretagne. solium occupari, quod & ipsi vehementer ambiebant. Nihilominus haud temere conjicimus, quod illi in apertas dissensiones haud unquam erupissent, nisi sopitæ aversionum flammæ a malis cujusdam Sacerdotis artibus excitatæ fuissent. Hic nomine Richardus Simondius in Comitatu Oxoniensi ignobili genere natus, nullaque scientia præditus, temerarius tamen, atque ad quævis audenda proclivis erat, cujus etiam perversæ indolis argumentum mox ex temerario ipsius ausu percipiemus. Is Oxonii quemdam quindecim annorum adolescentem Lambertum Simmel ex eadem urbe cujusdam Pistoris Filium educabat; huic auctor extitit Presbyter, ut se Eduardum Plantagenetum Regis Eduardi IV. Nepotem ex Eboracensi familia ortum, qui vulgo Comes Varvicensis dictus ab Henrico in Londinensi turri captivus detinebatur, ementiretur: ad istas vero fraudes scite explendas hic Presbyter Lambertum necessariis optime instruxit

Hist. Eccles. Tom. XXX. U præ-

Sæcul. XV.
A. C. 1486.

præceptis, eumque in Hiberniam adduxit, ubi incolæ Eboracensem familiam, ex qua Plantagenetus originem trahebat, singulari studio prosequerentur; Lambertus ergo tam dextero mendacio Varvicensem Comitem fingebat, ut ipse Kildarus Comes tum Hiberniæ Pro-Rex hunc personatum Principem summis obsequiis coleret: hoc Comitis exemplum cetera Nobilium corona sequebatur, populusque ob Principis sui præsentiam in tantam effundebatur lætitiâ, ut mox Lambertum ad Dublinensem arcem deductum ibidem cum ingenti pompâ Regem proclamaret. Unde res Henrici VII. non parum turbatæ erant, qui ejusmodi conspirationem in Angliâ conflatam fuisse haud dubitans, mox Reginam viduam Novercam suam in quodam monasterio includi jussit, ubi etiam reliquam dierum suorum partem hæere compulsâ est. Postea vero Varvicensem Comitem, qui reapse talis erat, e turri eductum Proceribus, populoque Londinensi palam exhibuit, eumque in Ecclesia S. Pauli sacris interesse, publice prandere, ac reliquo diei spacio per urbem deambulare jussit; omnibus insuper cum eo colloquendi ac versandi copiam dedit, inclinato autem sole illum denuo custodiæ tradebat: Præterea Rex generalem delictorum oblivionem jam antea sancitam innovabat, quin etiam

Sæcul. XV. creta hæc consilia Comes, Ducissa penitus rerum ignara, cum suis amicis cudebat.
 A.C. 1486.

§. XLIII.

Auxiliares copice a Ducissa Hibernis suppeditatæ.

Bacon. hist. regn. Henr. VII. Polyd. Virg. hist. Angl. lib. 26. Duchesn. hist. Angl. l. 19.

Igitur Ducissa Suffolciæ Duci duo Germanorum millia suppeditat, omnes milites veteranos, belloque exercitatisimos, qui sub imperio Martini Sowart Belliducis rei militaris scientia præstantissimi Hiberniam peterent. Horum adventu Lamberti & Factiosorum partes, viresque non solum numero, sed & animo adeo potenter excreverant, ut communi consilio mare trajicere, & usque ad Eboracensem Provinciam longius procedere decernerent, totius interea exercitus imperio Lincolnensi Comiti demandato. Henricus comperta rebellium exscensione Nottinghamiam contendit, atque anno sequenti millesimo quadringentesimo octogesimo septimo ipse copias suas in quodam aperto campo prope Nevarcam in aciem collocat.

§. XLIV.

Clades rebellium.

Jamjam uterque exercitus in conspectu erat, conferuntur manus, & tertiam ferme